FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT GIUSEPPE TESAURO

fremsat den 12. januar 1993 *

Hr. præsident,
De herrer dommere,

1. Under denne sag påstår Kommissionen fastslået, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler [1] (herefter benævnt »direktivet«), idet den stiller krav om oprettelse, opbevaring og ajourføring af et dossier med oplysninger, der går ud over dem, som kan kræves efter direktivets artikel 7, stk. 3.

2. Idet jeg henviser til retsmøderapporten, skal jeg her begrænse mig til at erindre om, at den omtvistede franske lovgivning [2] ud over de oplysninger, som en medlemsstat lovligt kan kræve i medfør af kosmetikdirektivets artikel 7, stk. 3, »med henblik på en omgående og korrekt medicinsk behandling i tilfælde af helbredsforstyrrelse«, fordrer oprettelse af et dossier, der tillige skal indeholde en række yderligere oplysninger, hvoraf visse allerede i medfør af kosmetikdirektivets artikel 6, stk. 1, skal påføres produktets omslagskarton, beholder eller etiket, medens andre ikke på nogen måde kræves i henhold til dette direktiv.

Den franske regering, der ikke bestrider Kommissionens anbringende om, at alene den fuldstændige sammensætning indgår i de oplysninger, som omhandles i kosmetikdirektivets artikel 7, stk. 3, begrunder kravet om oprettelse af et dossier med yderligere oplysninger under henvisning til beskyttelsen af den offentlige sundhed og fremhæver, at et forslag til ændring af dette direktiv om indførelse på fællesskabsplan af et krav om et dossier af samme beskaffenhed, som det her omhandlede franske, i øjeblikket er under behandling i Rådet.

3. For så vidt angår nødvendigheden af at anlægge denne sag, henset til det forslag, der er under behandling i Rådet, er det tilstrækkeligt her — uden at undersøge, om vedtagelsen af dette forslag kan fjerne det foreliggende traktatbrud — at erindre om, at Domstolen allerede har haft lejlighed til at udtale, »at det forhold, at Rådet behandler et forslag til en generel retsakt, der, såfremt den vedtages og omsættes til national ret, vil kunne bringe det af Kommissionen påståede traktatbrud til ophør, ikke i sig selv [kan] afskære Kommissionen fra at anlægge en sådan traktatbrudssag« [3].

* Originalsprog: italiensk.

1 — EFT L 262, s. 169.

2 — Se artikel L.658-3 i lov om offentlig sundhed.

3 — Dom af 4.12.1986, sag 205/84, Kommissionen mod Tyskland, Sml. s. 3755, præmis 7.

Når det er sagt, skal jeg bemærke, at Domstolen allerede i sin dom i Provide-sagen [4] fastslog, at der ved direktivet »er sket en fuldstændig harmonisering af de nationale forskrifter om emballering og etikettering af kosmetiske midler«, således at ingen medlemsstat kan underkaste handelen med kosmetiske midler andre betingelser end de i ovennævnte direktiv indeholdte. I en senere dom, af 18. marts 1992 [5], har Domstolen yderligere i forhold til kosmetikdirektivet underkendt en græsk lovgivning, der pålagde pligt til at oprette et dossier med oplysninger som dem, der foreskrives i den omtvistede franske lovgivning, men ikke kræves i det her omhandlede direktiv.

4. Det er netop under henvisning til sidstnævnte dom, at den franske regering ved skrivelse af 30. december 1992 har tilkendegivet, at den har taget Domstolens fortolkning af kosmetikdirektivet til efterretning, og givet tilsagn om at drage de fornødne konsekvenser med hensyn til den her omhandlede nationale lovgivning. Den franske regering har således i realiteten erkendt det retsstridige forhold, der lægges den til last.

5. Jeg foreslår derfor at give Kommissionen medhold og sagsøgte dømt til at betale sagens omkostninger.

4 — Dom af 23.11.1989, sag C-150/88, Sml. s. 3891.
5 — Sag C-29/90, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 1981, præmis 13.